

Mùa Xuân Đầu Tiên

The First Spring-1976

XEPiano

Văn Cao (1923-1995)

Arr. W. Hickox, 2026.01.20

Andante tranquillo, con malinconia ♩. = 60

1 D7 Gm D7 Gm

Rồi đặt diều mùa xuân theo én về, Mùa bình thường, mùa vui nay đã về. Mùa

5 Gm Bb Bb Gm Cm F7 F7 Bb

xuân mơ ước ấy đang đến đầu tiên, Với khói bay trên sông, gà đang gáy trưa bên sông, Một trưa nắng

9 Eb D7 D7 D7 Gm D7

vui cho bao tâm hồn. Rồi đặt diều mùa xuân theo én về, Người mẹ nhìn đàn

14 Gm Gm Bb Bb Gm Cm F7

con nay đã về. Mùa xuân mơ ước ấy đang đến đầu tiên, Nước mắt trên vai anh, giọt sương ẩm

18 F7 Bb Eb D7 Gm Bb D D7

đôi vai anh, Niềm vui phút giây như đang long lanh. Ôi giờ phút yêu quê hương, làm

22 D7 Gm Eb Bb Gm/D D7 D7 Gm D7

sao trong xuân vui đầu tiên! *f* Ôi giờ phút trong tay anh, đầu tiên một cuộc đời êm ả. Từ

27 Gm Bb Gm Cm F7 Cm Eb Bb D7

đây người biết quê người, Từ đây người biết thương người, Từ đây người biết yêu người.

33 D7 Gm D7 Gm Gm Bb

mf Giờ dặt dìu mùa xuân theo én về, Mùa bình thường, mùa vui nay đã về. Mùa xuân mơ ước ấy xưa

38 Bb Gm Cm F7 F7 Bb

có về đâu, Với khói bay trên sông, gà đang gáy trưa bên sông, Một trưa nắng

41 1. Eb D7 Gm D7 2. *rit.* Eb D7 Gm

thôi, hôm nay mệnh mông. thôi, hôm nay mệnh mông.

Mùa Xuân Đầu Tiên (1976)

Văn Cao

1. Rồi dặt dìu mùa xuân theo én về,
Mùa bình thường, mùa vui nay đã về.
Mùa xuân mơ ước ấy đang đến đầu tiên,
Với khói bay trên sông, gà đang gáy trưa bên sông,
Một trưa nắng vui cho bao tâm hồn.

2. Rồi dặt dìu mùa xuân theo én về,
Người mẹ nhìn đàn con nay đã về.
Mùa xuân mơ ước ấy đang đến đầu tiên,
Nước mắt trên vai anh, giọt sương ấm đôi vai anh,
Niềm vui phút giây như đang long lanh.

ĐK:

Ôi giờ phút yêu quê hương,
làm sao trong xuân vui đầu tiên!
Ôi giờ phút trong tay anh,
đầu tiên một cuộc đời êm ấm.
Từ đây người biết quê người,
Từ đây người biết thương người,
Từ đây người biết yêu người.

3. Giờ dặt dìu mùa xuân theo én về,
Mùa bình thường, mùa vui nay đã về.
Mùa xuân mơ ước ấy xưa có về đâu,
Với khói bay trên sông, gà đang gáy trưa bên sông,
Một trưa nắng thôi, hôm nay mệnh mông.

The First Spring (1976)

Văn Cao

1. Gently, spring returns, carried home by swallows,
An ordinary season, a season of joy, now comes again.
That long-dreamed-of spring arrives for the very first time,
With smoke drifting over the river, roosters crowing at noon by the water,
A sunlit noon filling so many hearts with happiness.

2. Gently, spring returns, carried home by swallows,
A mother watches as her children finally come home.
That long-dreamed-of spring arrives for the very first time,
Tears upon his shoulder, warm drops soothing his weary back,
A joy in fleeting moments, shimmering and bright.

Refrain:

Oh, this moment of loving one's homeland—
how deep it feels in this first joyful spring!
Oh, this moment in your arms—
the first of a lifetime made gentle and whole.
From here on, people know their homeland,
From here on, people learn to love one another,
From here on, people learn how to love.

3. Now gently, spring returns, carried home by swallows,
An ordinary season, a season of joy, now comes again.
That long-dreamed-of spring—did it ever come in the past?
With smoke drifting over the river, roosters crowing at noon by the water,
A quiet noon, today vast and boundless.